

Budai Központi Kerületi Bíróság Nyomozási Bírói Csoport

a Fővárosi Nyomozó Ügyészség útján

Tisztelt Bíróság!

Alulírott **dr. Retteghy András Tibor ügyvéd** (Retteghy Ügyvédi Iroda, 1092 Budapest, Ráday utca 45. félem.1/A.), mint **dr. Magyar Péter** csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője, a Be. 817/C.§ (6) bekezdésében foglaltak alapján, a **Fővárosi Nyomozó Ügyészség 7. Nyom.289/2024. számon** kibocsátott eljárás megszüntető határozatával szemben, az alábbi

f e l ü l b í r á l a t i i n d í t v á n n y a l

élek, mely alapján kérem a sérelmezett határozat hatályon kívül helyezését. Az eljárás megszüntetéséről rendelkező határozat a Be. 817/F § (4) bekezdésének a), b) és c) alapján, megalapozatlan, az ügyészség a határozatban jogszabályt helytelenül alkalmazott, illetve a támadott határozat indokolása a rendelkező résszel ellentétes, mely lényeges hatással volt az eljárás megszüntetésére. A határozat megalapozatlansága kapcsán a Be. 817/F § (5) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt indokokra kívánok hivatkozni.

I n d o k o l á s

I.

Feljelentő személye

A sérelmezett határozat indokolása alapján megállapítható, hogy a nyomozás elrendelésére egy magánszemély feljelentése kapcsán került sor, melyben a feljelentő kizárólag dr. Magyar Péter két facebook posztjára hivatkozott, melyek 2024. február 16-án, illetve február 17-én jelentek meg dr. Magyar Péter facebook profilján. Ezen posztokban dr. Magyar Péter a kormány egyik tagjának korrupciós bűncselekményben való érintettségére utalt, különösebb konkrétumok megjelölése nélkül.

A határozatban foglaltak alapján, az ügyészség ezen posztok alapján már megalapozottnak látta a bűncselekmény elkövetésének egyszerű gyanúját. Álláspontom szerint ezen időpontban az ügyészség által megfogalmazott „egyszerű gyanú” még nem állt fenn a Btk. 300. § (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmény vonatkozásában (korrupciós bűncselekmény feljelentésének elmulasztása). Dr. Magyar Péter posztjai nem utaltak konkrét bűncselekményre, nem nevezett meg elkövetőt, a posztban megfogalmazott azon állítás, hogy „a kormány tagja súlyos korrupciós bűncselekményben érintett”, valamint dr. Gulyás Gergelynek be kellene mennie a Központi Nyomozó Főügyészségre tanúskodni, önmagukban nem alkalmasak még bűncselekmény egyszerű gyanújának megállapítására sem. A közéletben naponta hangzanak el ilyen, illetve ehhez hasonló kijelentések, egyebekben dr. Magyar Péter már ezen posztját

megelőzően is tett hasonló kijelentéseket, melyek korábban nem eredményezték nyomozás elrendelését.

Az különösen érthetetlen és indokolatlan, hogy miért volt szükség egy „magánszemély feljelentésére” egy olyan facebook poszt vonatkozásában, mely több tízezer emberhez jut el és a feljelentésben egyebekben semmilyen többlet információra nem történik hivatkozás.

Az ügyészség eljárása önmagának is ellentmond, tekintettel arra, hogy a határozatban, a 15. oldaltól a 29. oldalig, 14 oldalon keresztül az ügyészség különböző, sajtóban megjelent állítások kapcsán folytatott vizsgálatot és foganatosított nyomozati cselekményeket, anélkül, hogy ezen cselekmények vonatkozásában feljelentésre került volna sor. („A sajtóban konkrét adatok jelenetek meg arra vonatkozóan, hogy a vádirat, illetve a bíróságnak megküldött ügyirat mit nem tartalmaz.” 15. oldal 7. bekezdés). Még dr. Magyar Péter két, egyebekben konkrétumokat nem tartalmazó posztja esetében feljelentésre volt szükség a nyomozás elrendelésére, addig 12 esetben - a határozatban pontosabban meg nem jelölt sajtóhír kapcsán - nem volt szükség feljelentésre, az ügyészség maga döntött a vizsgálat lefolytatásáról.

A nyomozás elrendelését követően az ügyészség dr. Magyar Pétert tanúként hallgatta meg, aki a tanúkihallgatása során úgy nyilatkozott, hogy „ő a Schabl-Völner ügyre gondolt”. A tanúkihallgatása során kiemelte, hogy a birtokában lévő információk, adatok, nem kizárólag a feljelentés elmulasztásában nyilvánulnak meg, **kérte, hogy az ügyészség szélesebb körben folytasson vizsgálatot.**

Az ügyészség ezt követően megállapította, hogy az eredeti feljelentésben írtak bűncselekmény megállapítására nem voltak alkalmasak, „dr. Magyar Péter a tanúvallomásaiban olyan tényeket állított ugyanakkor, amelyek ugyan az eredeti feljelentésében nem szerepeltek, azonban újabb bűncselekmények gyanúját keltették.”

A nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló, 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet 124.§-ának (1) bekezdésében, az alábbiak szerint rendelkezik a feljelentés fogalmáról:

A feljelentés olyan írásban, a hatóságnak vagy hivatalos személynek címzett beadvány, illetve a hatóság vagy hivatalos személy előtt szóban, személyesen tett nyilatkozat, amely a büntetőeljárás lefolytatására jogosult szerv előtt meghatározott vagy ismeretlen személy által elkövetett bűncselekmény gyanújára utaló tényállítást, vagy erre utaló adatot, illetve büntetőeljárás lefolytatására jogosult szerv, hatóság vagy hivatalos személy előtt a büntetőeljárás lefolytatására irányuló indítványt tartalmaz.

Álláspontom szerint a fentiek alapján, dr. Magyar Pétert kellett volna feljelentőnek tekintenie az ügyészségnek. **A hatóság előtt megjelenve, az eredeti feljelentésben nem szereplő bűncselekményről beszámolva, vizsgálat lefolytatását kérte,** mely nyilatkozata önmagában is feljelentésként értelmezhető, illetve az ügyészség is arra hivatkozott, hogy az általa előadottak „újabb bűncselekmény gyanúját keltették.”

Azzal, hogy az ügyészség nem dr. Magyar Péter tekintette feljelentőnek, nem gyakorolhatta ezen eljárási pozícióból adódó jogosultságait, a Be. 817/C. § (1) bekezdésében foglalt felülbírálati indítvány benyújtásának joga nem illette meg, jelen indítvány előterjesztésére kizárólag azért lett lehetséges, mert a feljelentő magánszemély ezen jogaival nem élt.

II.

Az ügyészség (nyomozó hatóság) kizárása

A határozat indokolásának értékelését megelőzően szükséges annak vizsgálata, hogy a Fővárosi Nyomozó Ügyészség által folytatott nyomozásnak volt-e bármilyen eljárásjogi akadálya.

Fővárosi Nyomozó Ügyészség kizárása

A nyomozással érintett hangfelvételeken elhangzó állítások kapcsán, olyan bűncselekmény egyszerű gyanúja merül fel (Btk. 282.§ (3) bekezdésének d) pontja), melynek tettese vagy részese szükségszerűen az alapügyben folytatott büntetőeljárás során eljáró hatóság tagja volt.

Tényként szükséges rögzíteni, hogy a jelen nyomozással érintett un. Völner-Schadl ügyben, (alapügy) a jelen nyomozást folytató Fővárosi Nyomozó Ügyészség látta el az előkészítő eljárás felügyeletét. A konkrét ügyiratok ismeretének hiányában is kijelenthető, hogy a Fővárosi Nyomozó Ügyészség a felügyeleti joga gyakorlása során, az alábbiakban felsorolt eljárásjogi jogosultságokkal rendelkezett.

Be. 344.§ (3) bekezdés: „A nyomozó hatóság, a **rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerve**, valamint a rendőrség terrorizmust elhárító szerve az általa elrendelt **előkészítő eljárás elrendelését követő három munkanapon belül tájékoztatja az ügyészséget az előkészítő eljárás szükségességét megalapozó adatokról, az alkalmazni kívánt leplezett eszközökről és a tervezett eljárási cselekményekről.**”

(4) A nyomozó hatóság, a **rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerve**, valamint a rendőrség terrorizmust elhárító szerve az előkészítő eljárás során beszerzett **adatokról kéthavonta tájékoztatja az ügyészséget, illetve az ügyészség kérésére az előkészítő eljárás során keletkezett ügyiratokat bemutatja.**

(5) Ha az előkészítő eljárás során beszerzett adatok alapján megállapítható a bűncselekmény gyanúja, a nyomozást el kell rendelni. **A nyomozást az ügyészség is elrendelheti.**

346. § (1) Az előkészítő eljárást az **ügyészség** vagy az előkészítő eljárást folytató szerv **megszünteti**, ha a) az előkészítő eljárás során beszerzett adatok alapján a **bűncselekmény gyanúja nem áll fenn**, b) az előkészítő eljárás folytatásától **nem várható eredmény**, vagy c) az előkészítő eljárás határideje lejárt.

347. § (1) Az előkészítő eljárás során az **az ügyészség rendelkezik hatáskörrel az engedélyezéssel kapcsolatos és az e Fejezetben meghatározott ügyészségi feladatok (a továbbiakban: előkészítő eljárás felügyelete) ellátására**, amely nyomozás elrendelése esetén a bűncselekmény nyomozásának felügyeletére vagy irányítására hatáskörrel rendelkezne.

Az ügyiratok ismeretének hiányában, kizárólag a sérelmezett határozatból is megállapítható, hogy a Völner-Schadl ügyben, a Fővárosi Nyomozó Ügyészség számos felügyeleti tevékenységet végzett, indítványokat tett a leplezett eszközök alkalmazására, a nyomozás elrendelését

indítványozta és az eljárás megindítását követő 3 munkanapon belül az előkészítő eljárás minden részletével és az eljárás során felmerülő bizonyítékokról is tudomással bírt.

A Fővárosi Nyomozó Ügyészség a Nemzeti Védelmi Szolgálat előterjesztése alapján 2021. április 8. napján lehallgatást és információs rendszer titkos megfigyelését indítványozta. (47. oldal 1 bekezdés)

Mindezek alapján megállapítható, hogy a nyomozást folytató Fővárosi Nyomozó Ügyészség az **alapügy előkészítő eljárásában érdemi felügyeleti tevékenységet folytatott, mely az eljárás lefolytatására jelentős hatással volt, valamint minden felmerülő bizonyítékról tudomással bírt.** Azt, hogy a Fővárosi Nyomozó Ügyészség felügyeleti tevékenységén túl az alapügyben végzett-e nyomozási cselekményt, mely a nyomozó hatóság tagjának feladatkörébe esik, a határozat indokolásából nem állapítható meg.

A Fővárosi Nyomozó Ügyészség **az alapügyben az előkészítő eljárás során felügyeleti szervként** járt el, még **jelen nyomozás során nyomozó hatóságként.** Szükséges rögzíteni, hogy jelen ügyben folytatott nyomozásban a nyomozó hatóság rendelkezésére álló hangfelvételeken elhangzott cselekmények az alapügyben, a vádirat benyújtását megelőzően kerültek kifejtésre, mely az alapügyben lefolytatott előkészítő eljárás, valamint a nyomozás időszakát foglalja magába.

A nyomozóhatóság kizárásáról, valamint az ügyész kizárásáról, a büntető eljárásjogi kódex az alábbi, jelen ügyben releváns rendelkezéseket tartalmazza:

32. § (1) **A nyomozó hatóság tagjaként nem járhat el,**

b) aki az ügyben terheltként, **bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyként,** védőként, sértettként, vagyoni érdekeltként, feljelentőként vagy e személyek segítőjeként **vesz vagy vett részt,** valamint e személyek hozzátartozója,

d) akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható.

(3) **A nyomozó hatóságnak az alapügyben eljáró tagja is ki van zárva**

a) a perújítás során elrendelt nyomozásból,

b) **az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények nyomozásából.**

27. § (1) **Ügyészként nem járhat el,**

d) akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható.

A határozat indokolásában, a nyomozás elrendelése kapcsán, dr. Magyar Péter 3 db állítására hivatkozik, melyek közül a 2. és 3. számú szerint: „Rogán Antal emberei az ügyészségi dokumentumokból kihúzták, kivették a rájuk vonatkozó részeket.”; ”A kormány egyik tagja (vagy tagjai) tájékoztatta dr. Völner Pált arról, hogy titkos megfigyelés zajlik vele szemben.”

Bár a nyomozást folytató ügyészség egyáltalán nem vizsgálta annak lehetőségét, hogy az előkészítő eljárás során merült fel bűncselekmény elkövetése, melyet jelen indítványomban lejjebb részletesen kifejtek, azonban ezen két cselekmény kapcsán, a sérelmezett határozatban az

ügyesség arra a következtetésre jutott, hogy azok a **Btk. 282.§ (3) bekezdésének d) pontja szerint, hivatalos személy hivatali eljárása során, hivatali kötelességét megszegve elkövetett bűnpártolás bűntetteként minősülhetnek.** (határozat 4. oldal, utolsó bekezdés). Ezen bűncselekmény a **Btk. XXVI. fejezetében tárgyalt igazságszolgáltatás elleni bűncselekménynek minősül.**

A kizárási okokra visszatérve, hivatkozni kívánok a Legfelsőbb Bíróság BK 81. számú büntető kollégiumi állásfoglalására, melyet egyebekben a Legfelsőbb Bíróság 2/2007. BK véleménye, a jogszabályi változások folytán tartalmilag meghaladottnak nyilvánított és nem tartott fenn. A kollégiumi állásfoglalás érvelése azonban egyértelmű iránymutatást ad a jelen ügyben felmerülő kizárás értelmezésével kapcsolatban.

A BK állásfoglalás alapján, az alapeljárásban nyomozást teljesítő vagy egyes nyomozati cselekményeket végző ügyész a perújítási nyomozásból ki van zárva, illetve megállapítja, hogy alapeljárásban egyébként eljáró ügyész (pl.: nyomozás törvényessége feletti felügyelet, előkészítő eljárás felügyelete) a perújítási nyomozásból a Be. 32. § (1) bekezdésének d) pontjában foglalt rendelkezés alapján ("akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható.") lehet kizárt.

A fenti BK állásfoglalás a perújítási nyomozás kapcsán értelmezi a kizárást (Be. 32.§ (3) bek. a) pont), tekintettel arra, hogy az 1973. évi I. törvény (régis Be.) az ügyészt illetően a perújítással kapcsolatban külön kizárási okról kifejezetten ekkor még nem rendelkezett, azonban a **kizárás indokoltságának oka a Be. 32.§ (3) bekezdésének b) pontja vonatkozásában is ugyanaz, mint a perújítási nyomozás esetében, az alapügyben felmerülő érintettség.** Megjegyzem ezen indok még erősebb is, mint a perújítási nyomozás esetében, tekintettel arra, hogy az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény esetén, az alapügyben érintett nyomozó hatóság tagja saját magával, illetve a munkatársaival szemben vizsgálódik. A BK 81. számú állásfoglalás érvelése azért is tekinthető irányadónak, mert a későbbiekben ezen állásfoglalás indokainak figyelembevételével került sor az eljárásjogi törvény módosítására, mely jelenleg már rendelkezik kizárási okról a perújítási nyomozással kapcsolatban, az ügyészt illetően.

A hivatkozott kollégiumi állásfoglalásban az alábbi, jelen ügyben is releváns megállapítások szerepelnek, melyek a Be. 32.§ (1) bekezdésének d) pontjában, valamint a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott kizárási ok megállapíthatóságát támasztják alá:

A Be. 25. § (2) bekezdése szerint **az ügyész feladata többek között a jogszabály által meghatározott esetekben a nyomozás.**

„Olyankor tehát, amikor az ügyész az alapügyben maga teljesítette a nyomozást, kétség nem merülhet fel a tekintetben, hogy az ügyész az alapügyben, mint a nyomozó hatóság tagja járt el”, s így a Be. 32. §-ának (3) bekezdés b) pontja értelmében az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények nyomozásából ki van zárva.

„Továbbmenően akkor is, amikor az ügyész - ha nem is az egész nyomozást teljesítette - az alapügyben egyes nyomozási cselekményeket végzett (bizonyításfelvétel, kényszerintézkedések elrendelése): tevékenysége a nyomozó hatóság tagjának feladatkörébe esik,

ezért ez a körülmény is az ügyésznek a későbbi, az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények nyomozásából való kizárását [Be. 32. § (3) bek. b) pont] alapozza meg.”

Azokban az esetekben viszont, amikor az ügyész az alapügyben nem nyomozást végzett, hanem az ügyészi feladatkörbe utalt egyéb teendőket látott el (nyomozás törvényessége feletti felügyelet, vádemelés, vádképviselő), az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények nyomozásából az ügyész a Be. 32. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján lehet kizárt. Ez a törvényhely úgy rendelkezik, hogy a büntetőügyben a nyomozó hatóság tagjaként nem járhat el az, "akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható".

Fent előadottak alapján, bizonyosan ki van zárva jelen nyomozásból az ügyészség azon tagja, aki az alapügyben nyomozati (Be.32.§ (3) bek. b) pontja) vagy felügyeleti (Be. 32.§ (1) bek. d) pontja) tevékenységet végzett. Az ügyiratok ismerete hiányában, egy konkrét példával van lehetőségem élni, mely szerint a jelen felülbírálati indítvánnyal érintett határozatot jegyző, dr. Végh Tamás ügyész, a Fővárosi Nyomozó Ügyészség vezetője, abban az esetben van kizárva jelen nyomozásból, amennyiben a Völner-Schadl ügyben bármilyen nyomozati (Be.32.§ (3) bek. b) pontja) vagy felügyeleti (Be. 32.§ (1) bek. d) pontja) tevékenységet végzett. Amennyiben erre az alapügyben sor került, úgy az ügyészség megsértette az eljárásjogi kódex kizárásra vonatkozó rendelkezéseit, mely a Be. 817/F § (4) bekezdésének b) pontja alapján, a határozat hatályon kívül helyezését kell, hogy eredményezze.

Ha abból indulunk ki, hogy az alapügy jogellenes befolyásolására az előkészítő eljárás során került sor, úgy felmerülhet, hogy az előkészítő eljárását folytató NVSZ, illetve az előkészítő eljárás felügyeletét ellátó, számos érdemi eljárási cselekményt végző, Fővárosi Nyomozó Ügyészség tagja elkövetője volt a bűncselekménynek.

Ebben az esetben előfordulhat, hogy a jelen nyomozást végző ügyészség tagja érintett volt az alapügyben folyt büntetőeljárás során elkövetett bűncselekményben, melyre tekintettel egészen nyilvánvalóan nem várható el részéről az ügy elfogulatlan megítélése. **Tekintettel arra, hogy ezen kizárási indok az ügyészség (nyomozóhatóság) tagjára vonatkozik, a Fővárosi Nyomozó Ügyészség részéről minden olyan ügyész vonatkozásban fennállhat, aki az előkészítő eljárás során foglalkozott (nyomozási cselekményeket vagy felügyeleti tevékenységet végzett) az alapüggyel.**

A Be. 32. § (1) bekezdésének d) pontjában leírt kizárási indok (akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható), egyebekben, álláspontom szerint a **Fővárosi Nyomozó Ügyészség minden ügyésze vonatkozásában fennáll.** A személyes érintettség hiánya esetén is valószínűsíthető, hogy a munkatársak közt, adott esetben hosszú ideje fennálló kollegiális viszony, a jelen nyomozásban részt vevő ügyész számára nem teszi lehetővé az ügy elfogulatlan megítélését a kollégáival szemben.

Kérem, hogy a tisztelt bíróság, a rendelkezésére álló ügyiratok alapján vizsgálja meg, hogy az alapügyben a Fővárosi Nyomozó Ügyészség az előkészítő eljárás felügyelete mellett, végzett-e bármilyen érdemi nyomozati cselekményt, mely a Be. 32.§ (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott kizárási ok fennállását alapozza meg.

Amennyiben a tisztelt bíróság nem osztja azon álláspontomat, mely szerint a Be. 32.§ (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott kizárási ok a Fővárosi Nyomozó Ügyészség összes ügyésze vonatkozásában fennáll, úgy szükséges annak a vizsgálta is, hogy a jelen ügyben eljáró ügyészek közül volt-e olyan, aki az alapügyben eljár.

Végezetül utalni kívánok rá, hogy amennyiben a jelen ügyben nyomozást végző ügyészséget az általam hivatkozottakkal szemben nem lehet a nyomozó hatóság tagjának tekinteni, úgy az alapügyben eljáró ügyészség tagjai a Be. 27.§ (1) bekezdésének d) pontja alapján lesznek kizártak a nyomozásból. (ügyészként nem járhat el, akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható)

Értetlenül állok azelőtt, hogy a fenti leírt érintettség milyen okból nem volt nyilvánvaló a nyomozást folytató Fővárosi Nyomozó Ügyészség számára és miért ezen hatóság folytatta le a nyomozást, kockáztatva ezen kizárási indokok fennállásának lehetőségét. Más esetekben, amikor a kizárás lehetősége felmerülhet, az eljáró hatóság még a látszatát is el szokta kerülni annak, hogy felmerüljön az elfogulatlanság hiánya és átteszi az eljárást egy másik, hatáskörrel rendelkező hatósághoz.

Központi Nyomozó Főügyészség kizárása

A Be. 817/D.§ (2) bekezdése alapján, a határozatot hozó ügyészség vagy nyomozó hatóság a felülbírálati indítványt az előterjesztésére nyitva álló határidő lejártát követően megvizsgálja, és ha azt alaposnak tartja, a határozatot hatályon kívül helyezi és a nyomozást elrendeli vagy az eljárás folytatását rendeli el. Ellenkező esetben a felülbírálati indítvány előterjesztésére nyitva álló határidő lejártát követő három napon belül az indítványt, az ahhoz csatolt iratokat és az ügyiratokat a nyomozó hatóság által hozott határozat esetén az ügyészséghez, **az ügyészség által hozott határozat esetén a felettes ügyészséghez kell felterjeszteni.**

(3) ... ha az indítvány alapos, **a felettes ügyészség a határozatot hatályon kívül helyezi és a nyomozást elrendeli vagy az eljárás folytatását rendeli el.**

Ez jelen ügyben azt jelenti, hogy a felülbírálati indítványt vonatkozásában, a felettes ügyészség, a Központi Nyomozó Főügyészség revíziós jogkörrel rendelkezik, mely hatóság az alapügyben a nyomozást végezte, valamint jelenleg a vádképviselőt látja el.

A Központi Nyomozó Főügyészség alapügyben eljáró tagjai vonatkozásában szintén hivatkozni kívánok a korábban előadott kizárási indokokra azzal, hogy álláspontom szerint a **Központi Nyomozó Főügyészség alapügyben eljáró ügyészei, illetve az állomány összes tagja kizárás okán jelen nyomozásban nem vehet részt, mely alapján a jelen felülbírálati indítvány revízióját sem végezhetik el.**

Itt még hivatkozni kívánok arra, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség, a jelen határozattal érintett nyomozásból, az alapügyben való érintettségére tekintettel, szintén ki lehet zárva. Amennyiben a Központi Nyomozó Főügyészség jelen nyomozásban bármilyen nyomozati vagy felügyeleti cselekményt végzett, azzal megsértette a Be. kizárással kapcsolatos rendelkezéseit.

Mindezek alapján, álláspontom szerint kétséget kizáróan megállapítható, hogy a nyomozást folytató Fővárosi Nyomozó Ügyészség eljárása, valamint a Központi Nyomozó Főügyészség

felülbírálat kapcsán történő eljárása, a Be. 32.§ (1) bekezdésének d) pontja és a Be. 32.§ (3) bekezdésének b) pontja alapján, kizárás okán, jogsértő. A felülbírálati indítványt megvizsgáló felettes ügyészség, az alapügyben folytatott tevékenységére tekintettel, szintén kizárt jelen eljárásból. **Elsődlegesen ezen indokok, a kizárás szabályának figyelmen kívül hagyása alapján indítványozom, a Be. 817/F.§ (4) bekezdésének b) pontjára tekintettel, a határozat hatályon kívül helyezését azzal, hogy a nyomozás folytatására olyan nyomozó ügyészség kerüljön kijelölésre, mely vonatkozásában nem áll fenn kizárási ok, tehát a hatóság egyetlen tagja sem járt el korábban, a jelen nyomozást érintő alapügyben.**

III.

A hangfelvétellel érintett bűncselekmények vizsgálata

Dr. Magyar Péter tanúvallomásában három állítást fogalmazott meg, mely állítások az általa bizonyítékként csatolt hangfelvételen elhangzottak kapcsán kerültek megfogalmazásra:

- 1. Dr. Schadl György Rogán Antal embere volt;**
- 2. Rogán Antal emberei az ügyészségi dokumentumokból kihúzták, kivették a rájuk vonatkozó részeket.**
- 3. A kormány egyik tagja (vagy tagjai) tájékoztatta dr. Völner Pált arról, hogy titkos megfigyelés zajlik vele szemben.**

Az ügyészség dr. Magyar Péter hangfelvétel kapcsán tett 2. és 3. kijelentéseit vonta vizsgálat alá, arra a megállapításra jutva, hogy a kijelentések kapcsán felmerülhet a Btk. 282.§ (3) bekezdésének d) pontja szerint minősülő, hivatalos személy, hivatali eljárása során, hivatali kötelességét megszegve elkövetett bűnpártolás bűntettének egyszerű gyanúja. Az 1. pontban foglalt kijelentéssel kapcsolatban az ügyészség nem vizsgálódott.

Dr. Schadl György Rogán Antal embere volt;

Az 1. pontban megfogalmazott állítást az ügyészség egy bővített mondattal intezte el, mely szerint ezen megállapítás „egyetlen, a Btk. Különös Részében meghatározott törvényi tényállás megállapítására sem alkalmas.” így, egyszerű gyanú hiányában, „a nyomozás e kijelentés vizsgálatára nem irányulhatott.” (4. oldal 4. bekezdés)

Az ügyészség ezen megállapításával szemben, az alapügy ügyiratainak ismerete hiányában, köztudomású tényként utalni kívánok rá, hogy a Völner-Schadl ügyben, dr. Schadl Györggyel, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar elnökével szemben, bünszövetségben elkövetett korrupciós bűncselekmény és más bűncselekmények kapcsán került sor vádemelésre, melyre tekintettel a fenti kijelentés akként értelmezhető, hogy Rogán Antal az alapügyben leírt bűncselekmények részese vagy tettese lehetett. Az alapügy részleteit az ügyészség bizonyosan jól ismeri, tekintettel arra, hogy az alapügyben az előkészítő eljárás felügyeletét maga végezte. Mindezekre tekintettel, **a határozat ezen megállapítása a Be. 817/F. § (5) bekezdésének d) pontja alapján megalapozatlan.** (az ügyészség a határozatban megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.) Ezen kijelentés egyebekben a 2. és 3. számú pontban megjelölt állításhoz szorosan kapcsolódik, Rogán Antal neve ezen állításokkal összefüggésben kerül

említésre dr. Varga Judit által („Rogánék”) Mindezekre tekintettel, az 1. pontban megfogalmazott állítást, mely szerint „Dr. Schadl György Rogán Antal embere volt”, a 2. és 3. pontban leírt állítások vonatkozásban felmerülő nyomozati cselekmények során szükséges vizsgálni.

Az 1. 2. és 3. pont állításainak vizsgálata kapcsán felmerülő nyomozati cselekmények

Annak megítélése kapcsán, hogy milyen nyomozati cselekmények elvégzése lehet indokolt az 1., a 2. és 3. pontban leírt állítások vonatkozásában, mindenképp azt szükséges megvizsgálni, hogy a hangfelvételen elhangzó cselekmények az eljárás mely szakaszában és milyen módon kerülhettek kifejtésre. Ennek vizsgálatát a nyomozást végző ügyészség elmulasztotta elvégezni.

Az eljárás során megállapításra került, hogy a hangfelvétel 2023 év elején készült, mely időpontban az alapügy már tárgyalási szakban volt. Az alapügyben a nyomozás elrendelését előkészítő eljárás előzte meg, melyet a Nemzeti Védelmi Szolgálat folytatott le, a Fővárosi Nyomozó Ügyészség felügyelete mellett. Az előkészítő eljárást követően a nyomozást a Központi Nyomozó Főügyészség folytatta le.

A hangfelvételen dr. Varga Judit a vizsgálat tárgyát képező cselekményekkel kapcsolatban, az alábbi releváns megállapításokat tette:

1. Dr. Schadl György Rogán Antal embere volt

Dr. Magyar Péter: „A Schadlról ... hogy aaa ... azt mondatd ... hogy elkezdél valamit mondani, ... hogy a Rogán mondott valamit ... ami olyan furcsa volt, de hogy mondod, hogy tanácsolt valamit, hogy mit nem kell csinálni, hogy valamit kell, csak akkor pont elmenetem..”

Dr. Varga Judit: „Nem, csak annyit, hogy a Dani menjen át az ügyészségre, és kérdezze meg, hogy milyen...”

Dr. Magyar Péter: „Ja, hogy mi van még”

Dr. Varga Judit: „Hát sőt, valószínűleg odaadták, és elvileg azt ők anno átnézték.”

Dr. Magyar Péter: „Mármint a Rogánék.”

Dr. Varga Judit: „Igen, semmi rossz nincsen, de kihúztak dolgokat”; „Persze, magukat kihúzták ...a Detti.”; „javasolták az ügyészeknek, hogy mit kéne kihúzni, de azt mind nem tartották be.”; „Akkor szóltak a Völnernek, hogy hagyja abba.”

2. Rogán Antal emberei az ügyészségi dokumentumokból kihúzták, kivették a rájuk vonatkozó részeket.

„mert náluk is van egy példány ezekből”(náluk: ügyészség; ezekből: ügyiratok, nyomozás során beszerezett bizonyítékok) „már valószínűleg odaadták, és elvileg ezt ők anno átnézték” „semmi rossz nincsen, de...”; „magukat kihúzták.... a Detti”; „Javasolták az ügyészségnek, hogy mit kéne kihúzni, de azt nem mind tartották be.”; „Meg elindult és akkor aztán utána egyre durvábban gyűltek az izék, a bizonyítékok. Akkor szóltak a Völnernek, hogy hagyja abba. Nem hagyta abba.”

3. A kormány egyik tagja (vagy tagjai) tájékoztatta dr. Völner Pált arról, hogy titkos megfigyelés zajlik vele szemben.

Dr. Magyar Péter: „Tehát valaki lehallgatott valamit, és utána már nem tudták kiszedni az iratokból.”

Dr. Varga Judit: „Igen, igen, Meg elindult, és akkor aztán utána egyre durvábban gyűltek az izék, a bizonyítékok. Akkor szóltak Völnernek, hogy hagyja abba. Nem hagyta abba.”

A kijelentések vizsgálatakor szükséges rögzíteni, hogy felvételen hallható személyek, bár jogász végzettségűek, azonban gyakorlati büntető eljárásjogi tapasztalattal nem rendelkeztek. Dr. Varga Judit ezen időpontban Magyarország igazságügyi minisztere volt, melyből adódóan bizonyosan tisztában volt a tisztségéből adódó kötelezettségeivel, azonban korábban nem foglalkozott büntetőjoggal, büntetőügyekkel.

Büntetőügyekkel hivatásszerűen foglalkozó személy számára dr. Varga Judit kijelentései arra engednek következtetni, hogy amennyiben az alapügyben jogellenes beavatkozásra került sor, úgy arra minden bizonnyal az ügy előkészítő eljárásában volt lehetőség. Ezen feltevéssel egybecsengenek dr. Varga Judit kijelentései: „náluk is volt egy példány” (az előkészítő eljárás felügyeletét a Fővárosi Nyomozó Ügyészség látta el, melyre tekintettel rendelkeztek az ügy irataival.) Ezen feltevést erősíti dr. Varga Judit azon kijelentése, hogy a jogellenes beavatkozásra, a hangfelvétel készítésénél korábban, „anno” került sor. Ezen kifejezés egyébként jól illeszthető 2021. április hónapjára is, mely hangfelvétel készítéséhez képest 2 évvel korábbi időpont. **Ami azonban a legvalószínűbbé teszi a feltételezett beavatkozás idejét az, hogy egy ilyen cselekmény kizárólag abban az esetben vezethet eredményre, ha erre az eljárás kezdeti szakaszában kerül sor, ezt követően már egyre többen ismerni fogják a beszerzett bizonyítékokat, mely vállalhatatlan kockázatot jelentene a cselekmény elkövetői számára.** Ezt a verziót kellett volna a nyomozást végző ügyészségnek mindenekelőtt megvizsgálnia, azonban a Fővárosi Nyomozó Ügyészség ennek lehetőségét érthetetlen okból, vizsgálat nélkül elvetette, mely önmagában a határozat nyilvánvaló megalapozatlanságához vezetett. (Be. 817/F.§ (5) bekezdés a) pont)

A felmerülő nyomozati cselekmények megítélésénél rögzíteni szükséges, hogy milyen tettesi és részesi elkövetési magatartások merülhetnek fel és ezeket mely hatóságok tagjai fejthették ki. A hangfelvétel kapcsán, a tettesi elkövetők körében, a cselekménynek szükségszerűen kell, hogy legyen egy vagy több felbujtója. A felbujtók mellett az ügyben eljáró hatóság tagja(i) tettesként, illetve bűnszegdként jöhetnek szóba.

A fent előadottak alapján, elsődlegesen abból kiindulva, hogy a cselekményre az ügy előkészítő eljárásában került sor, szükséges vizsgálni az NVSZ munkatársai, valamint a Fővárosi Nyomozó Ügyészség ügyészei körében, annak megállapítása végett, hogy kik vettek részt az alapügy ezen szakaszában, kik kezelték az iratokat, leplezett eszközök alkalmazása során beszerzett adatokat, mely személyeknek volt jogosultsága az ügyiratokhoz, illetve a lehallgatási anyagokhoz hozzáférni. A határozat indokolásának 40. oldalán a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatra is hivatkozik, amely az eljárás során különböző nyomozással kapcsolatos feladatokat látott el. A vizsgálatot az ott dolgozó személyek vonatkozásában is le kell folytatni, annak megállapítása végett, hogy mely személyeknek volt hozzáférése a titkos információgyűjtés során keletkezett adatokhoz.

A fentiek fényében kell megvizsgálni, hogy a Fővárosi Nyomozó Ügyészség milyen nyomozati cselekményeket fogantatosított a feltételezett elkövetők felkutatása érdekében.

IV.

A nyomozás során fogantatosított nyomozati cselekmények

2. Rogán Antal emberei (vagy bárki más) az ügyészségi dokumentumokból kihúzták, kivették a rájuk vonatkozó terhelőnek minősülő részeket, manipulálták az eljárás ügyiratait, illetve megkísérelték azt.

Ezen kijelentés vizsgálata kapcsán, az ügyészség határozatának indokolása, illetve az ügyészség indokolásban előadott okfejtése, alapvetően téves. Az ügyészség kételkedve közelítette meg a hangfelvételen elhangzott állításokat, mely lényeges hatással volt az eljárás megszüntetésére. A határozat indokolása kizárólag arra próbál magyarázatot adni, abban a körben érvel, hogy miért nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, teszi ezt anélkül, hogy megvizsgálná, hogy a hangfelvételen elhangzottakat alapul véve, milyen módon történhetett meg a cselekmény és ennek vizsgálata kapcsán, milyen konkrét nyomozati cselekményeket elvégzése lenne szükséges.

Az ügyészség indokolásának első részében arról értekezik, hogy egyes esetekben jogszabályi kötelezettség bizonyos adatok törlése, pl.: a Be. 246.§ (1) bekezdése, illetve előfordul, hogy az ügyészség bizonyos ügyrészeket (nyomozó hatóság) elkülönít, és külön eljárás keretében vizsgál. (5. oldal 2. bekezdés).

Dr. Varga Judit ezzel szemben a hangfelvételen egyértelműen olyan cselekményről tesz említést, melyet maga is jogellenesnek tart. Amennyiben ennek ténye nem lenne a hangfelvételből egyértelmű, azzal, hogy tanúvallomásaiban pletykának állítja be az általa elmondottakat és a férje által tanúsított presszióra hivatkozik, egyértelművé teszi, hogy az ügyiratok manipulálását, annak kísérletét, valamint dr. Völner Pál figyelmeztetését, saját maga is jogellenesnek találta. Dr. Varga Judit ezen időszakban Magyarország igazságügyi minisztere volt, melyre tekintettel, okkal feltehető, hogy tisztában volt a jogellenesség fogalmával és ismérveivel. Mindezekre tekintettel, az ügyészség minden olyan hivatkozása, mely a hangfelvételen elmondottakat jogszzerű intézkedésnek kívánja beállítani, nem foghat helyt.

Alapvetően téves megközelítés a hangfelvételből levonható következtetések cáfolatát bizonyítani, ahelyett, hogy az ügyészség az állítások igazolását kísérte volna meg érdemi nyomozati cselekmények útján.

A következőkben hivatkozni kívánok a határozatban előforduló, fent előadottakhoz hasonlóan megalapozatlan következtetésekre, melyek szintén lényeges hatással voltak az eljárás megszüntetésére.

„Semmi rossz”: A határozat több részében történik arra való hivatkozás, hogy a hangfelvétel alapján, a manipuláció tárgyát képző ügyiratokban, bizonyítékokban „semmi rossz” nem volt, melyre tekintettel az ügyészség azt a következtetést vonja le, hogy „a rögzített beszélgetés összefüggéseiben nem értelmezhető akként, hogy az alapügyben bárki terhelő adatokat törölt volna, avagy a nyomozati iratokat manipulálták volna”. Ennek kapcsán a határozatban rögzítésre kerül, hogy: „Egyértelműen levonható az a következtetés, hogy a felvételen elhangzottak önmagukban semmilyen bűncselekmény megállapítására nem alkalmasak.” (8. oldal első bekezdés)

Ezen okfejtés szintén alapvetően téves. A „**semmi rossz**” kifejezés egy szubjektív értékítélet, a **kijelentő szubjektív meggyőződésén kívül semmilyen objektív tény nem tartalmaz, mely alapján meg lehetne ítélni a kijelentés valóságtartamát.** A cselekményt elkövető vagy az arról beszámoló személy szubjektív véleménye alapján nem lehet semmilyen következtetést levonni azzal kapcsolatban, hogy a törölt adatok terhelőek voltak-e vagy sem. Azt, hogy az esetlegesen manipulált ügyiratokban voltak-e terhelő bizonyítékok kizárólag akkor lehet megvizsgálni, ha a nyomozás során sikerül kideríteni, hogy a manipuláció milyen bizonyítékokat érintett. Egyebekben teljesen életszerűtlen, hogy a dr. Varga Juditot a manipuláció tényéről tájékoztató személy azt állítaná, hogy fontos bizonyítékokat sikerült eltüntetni az iratokból, mely tájékoztatás a manipuláció célját veszélyeztetné és dr. Varga Judit felelősségét növelné. A hangfelvételen elhangzottak alapján, egyebekben részben sikerült a beavatkozás, azonban bizonyos részek törlésére, az ilyen irányú szándék ellenére, nem került sor. Itt még szükséges rögzíteni, hogy a bűncselekmény kísérlete is büntetendő, azonos módon, mint a cselekmény elkövetése, a kísérlet csak enyhítő körülményként vehető figyelembe. (Btk. 10. § (1) Kísérlet miatt büntetendő, aki a szándékos bűncselekmény elkövetését megkezdi, de nem fejezi be. (2) A kísérletre a befejezett bűncselekmény büntetési tételét kell alkalmazni.)

Tehát a cselekmény eredménye, a manipuláció sikere, nem feltétele a büntetőjogi felelősség megállapításának.

Az ügyészség azon megállapítása, mely szerint a hangfelvételen elhangzottak semmilyen bűncselekmény megállapítására nem lehetnek alkalmasak, teljes mértékben téves és egyebekben ellentmond azon ténynek, hogy az ügyészség a nyomozás elrendelését követően, ezen kijelentéseket vizsgálat alá vonta.

A nyomozás során foganatosított tanúkihallgatások

Az ügyészség a nyomozás során tanúként hallgatta meg dr. Varga Juditot, Rogán Antalt, dr. Gulyás Gergelyt, dr. Bernadettet, (a tanú neve a sajtóban megjelent) Dánielt.

Az ügyészség a tanúk vallomását akként értékeli, hogy:

„az öt tanú vallomása minden tekintetben egybehangzó volt abban, hogy, nincs tudomásuk olyan tényről, amely szerint bárki manipulálta volna a Schadl-Völner ügy iratait, ők ilyenre nem kértek meg senkit, ők személyesen ilyen magatartást nem tanúsítottak. (határozat 10. oldal)”

Az ügyben foganatosított tanúkihallgatásokkal kapcsolatban, az alábbiakat kívánom előadni.

A Legfőbb Ügyészség sajtóközleménye: 2015. május 27., 11:06

<https://ugyeszseg.hu/a-legfobb-ugyeszseg-sajokozlemenye/>

dr. Polt Péter: 2015. április 7. Ogy. azonnali kérdésekre adott válasza **„aki potenciális gyanúsított, az nem hallgatható ki előzőleg tanúként, ez mindenfajta emberi jognak ellentmond”.**

közlemény: „A Legfőbb Ügyészség rámutatott, hogy – a büntetőeljárásra vonatkozó szabályokból következően – aki potenciális gyanúsított, azt nem lehet tanúként kihallgatni. **Potenciális gyanúsítottról akkor beszélhetünk, amennyiben van személyre szabott gyanú, de az még nem megalapozott.**”

A tanúkihallgatással érintett személyek közül Rogán Antal, ... Bernadett és ... Dániel esetében, bizonyosan felmerülhet, hogy érintettek voltak a hangfelvételen említett bűncselekményekben. A hangfelvételen Rogán Antal, valamint ... Bernadett és Dániel, mint a bűncselekményben részt vevő személyek kerülnek említésre.

A határozat indokolása arra is hivatkozik, hogy a tanúkat igazmondási kötelezettség terhelte, azonban arról nem tesz említést, hogy ezen kötelezettség nem jelenti azt, hogy egy tanúnak kötelessége lenne saját magát bűncselekmény elkövetésével vádolnia. (Btk. 275. § (1) bek. a) pont: Nem büntethető hamis tanúzásért, aki a valóság feltárása esetén önmagát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná.)

A tanúkihallgatások, az eljárás első és egyetlen érdemi nyomozati cselekményeként történő foganatosítása, teljesen indokolatlan és szakszerűtlen nyomozati cselekmény volt, tekintettel arra, hogy ezen bizonyítékoktól nyilvánvalóan nem volt várható eredmény. Még egy laikus személy számára is nyilvánvaló, hogy a nyomozás nem nyilvánulhat meg abban, hogy a bűncselekménnyel összefüggésbe hozható személyektől megkérdezzük, hogy követtek-e el bűncselekményt. Egyebekben ezen nyomozati taktika a Legfőbb Ügyész és a Legfőbb Ügyészség szerint is jogsértőnek tekinthető.

A hangfelvétellel érintett cselekmények elkövetésével kapcsolatban „alulról” lett volna szükséges az ügyészségnek vizsgálódnia, az ügyiratokat kezelő (végrehajtó) személyek cselekvőségének vizsgálatával és csak ezt követően merülhetett volna fel az esetlegesen jogellenesen fellépő kormánytagok cselekvőségének vizsgálata. Az ügyészség nem folytatott semmilyen érdemi vizsgálatot, az ügyiratokat az előkészítő eljárás során, illetve a nyomozás során kezelő hatóságok, az NVSZ, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat, a Fővárosi Nyomozó Ügyészség, a Központi Nyomozó Főügyészség ügyészei körében, hanem gyakorlatilag egyetlen érdemi nyomozati cselekményként, teljesen felesleges tanúkihallgatásokat foganatosított, melyektől eredmény nyilvánvalóan nem volt várható.

Ahogy az várható volt, a tanúvallomásokból semmilyen érdemi információ nem származott, egyik tanú sem ismerte el büntetőjogi felelősségét, melyet az ügyészség az alábbiak szerint érékelt:

Dr. Varga Judit tanú vallomásával kapcsolatban megállapította, hogy „egyetlen olyan állítást sem fogalmazott meg, amely szerint tudomása lenne arról, hogy valaki jogellenesen törtölt volna bármilyen tartalmat a Schadl-Völner ügy irataiból, avagy a bizonyítékokat a büntetőügyben manipulálták volna. Éppen ellenkezőleg, a tanú egyértelműen cáfolta, hogy ilyen cselekményről tudomással bírna.” „Tényként rögzíthető, hogy a bizonyítékként értékelt hangfelvétel egyetlen olyan kijelentést sem tartalmaz, amely arra utalna, hogy mely személy, mikor és konkrétan milyen bűncselekményre utaló, vagy azt bizonyító tartalmat törölt (töröltetett) jogellenesen a Schadl-Völner ügy irataiból.”; „A semmi rossz kifejezés arra utal, hogy az állítólagos kihúzás nem bűncselekmény elkövetésére utaló adatokra vonatkozott”

Az ügyészség dr. Varga Judit tanú vallomásaival kapcsolatos megállapításai jelentős csúsztatásokat tartalmaznak. A tanú a vizsgálattal érintett hangfelvételen egyértelműen bűncselekmény elkövetéséről számolt be, ez volt az indoka a nyomozás elrendelésének is. A „semmi rossz” kifejezéssel kapcsolatban az indítványom 11. oldalának utolsó bekezdésében foglaltakra kívánok hivatkozni, amely szerint ezen közlés, a kijelentő szubjektív meggyőződésén kívül semmilyen objektív tény nem tartalmaz, mely alapján meg lehetne ítélni a kijelentés valóságtartamát.

Rogán Antal tanúkihallgatásával kapcsolatban az ügyészség az alábbiakat idézi: „nekem nincs tudomásom arról, hogy az un. Schadl-Völner büntetőeljárás ügyiratait manipulálták volna... Én senkit nem kértem meg arra, hogy ezen büntetőeljárás iratait manipulálják, nem adtam és nem is adhattam ezzel kapcsolatban semmiféle utasítást senkinek.”

Dr. Gulyás Gergely: A tanú akként nyilatkozott, nincs tudomása arról, hogy Rogán Antal vagy más személy bent járt volna az ügyészségen és manipulálta az iratokat.

Dr. .. Bernadett tanú vallomásában tagadta, hogy az ügyiratokat látta volna.

Dr. ... Dániel előadta, hogy olyan dolog nem történt, amelyről a hangfelvétel szól, határozottan cáfolta, hogy dr. Varga Judit arra utasította, hogy menjen be az ügyészség épületébe és nem járt bent”. Ezen megállapítással kapcsolatban szükséges rögzíteni, hogy a hangfelvételen dr. Varga Judit részéről nem hangzott el olyan, hogy ... Dániel bement volna az ügyészségre, illetve, hogy ő utasította volna ... Dánielt, hogy menjen be az ügyészségre. A hangfelvételen az szerepelt, hogy Varga Judit szerint „Rogán Antal tanácsolta, hogy mit kell csinálni...hogy Dani menjen át az ügyészségre, és kérdezze meg, hogy milyen”

Az ügyészség a tanúvallomásokkal kapcsolatban három állítást fogalmaz meg, mely szerint: A tanúknak nincs tudomásuk, hogy bárki manipulálta volna az ügyiratokat, ők ilyenre nem kértek meg senkit, ők személyesen ilyen magatartást nem tanúsítottak. **Fontos rögzíteni, hogy amennyiben a tanúk az utolsó két megállapítással ellentétes állításokat fogalmaztak volna meg a kihallgatásuk során, úgy ez esetben saját magukat vádolták volna bűncselekmény elkövetésével.**

Fentiek alapján megállapítható, hogy a nyomozóhatóság által foganatosított tanúkihallgatások semmivel sem vitték előbbre a vizsgálat tárgyát, azaz a hangfelvétel alapján megfogalmazott 3 db állítás igazolását, illetve cáfolatát.

V.

A határozat megalapozatlansága

A határozat indokolásában a tanúvallomások értékelését követően az alábbi, szintén megalapozatlan, okfejtések találhatók.

Feltéve, de nem megengedve, hogy Rogán emberei olyan informális hatalommal rendelkeznek az ügyészség felett, hogy képesek ügyiratokat kihúzatni, úgy miért nem húzták ki a dr. Nagy Ádám (Rogán Antal kabinetfőnöke) cégével kapcsolatos ügyiratokat.(11. oldal 3. bekezdés)

Ez az okfejtés ellentmond a rendelkezésre álló bizonyítéknak, tekintettel arra, hogy a hangfelvétel alapján, dr. Varga Judit az alábbiakat adta elő: „javasolták az ügyésznek, hogy mit kéne kihúzni, de

azt nem mind tartották be.” Tehát dr. Varga Judit által elmondottak cáfolják az ügyészség fenti okfejtését. (Be. 817/F.§ (5) bekezdés d) pont)

Az ügyészség szerint az az életszerű (józanész), hogy ha minden közéleti szereplő neve kihúzásra került volna az ügyiratból, ha már valaki belenyúl. (11. oldal, 3. bekezdés) Álláspontom szerint amellet, hogy ezen megállapítás teljesen életszerűtlen, ahogy feljebb hivatkoztam rá, a hangfelvételen arra történik utalás, hogy a manipulálási kísérlet csak részben volt eredményes. (Be. 817/F.§ (5) bekezdés d) pont)

A következőkben az ügyészség ezen megalapozatlan okfejtései kapcsán látja igazoltnak a tanúk vallomását („Összességében ezen körülmények igazolják a tanúk vallomását.”) A tanúk vallomásának megalapozottsága kapcsán, az alábbiakat állapítja meg:

Dr. Varga Judit tanú vallomása kapcsán a határozat arra hivatkozik, hogy **„A tanú vallomása alapján, az is megállapítható volt, hogy a rögzített beszélgetésre, egy olyan időszakban került sor, amikor a volt férjével, dr. Magyar Péterrel már kifejezetten rossz viszonyban voltak.”** (8. oldal, 7. bekezdés közepe). Álláspontom szerint **kifejezetten életszerűtlen, hogy egy, a férjével rossz viszonyban lévő személy, a hangfelvételen hallható kijelentéseket tesz a férje előtt, mellyel kompromittálja magát, támadási felületet adva haragosának.** (Be. 817/F.§ (5) bekezdés d) pont). Ezzel szemben a hangfelvételen rögzített beszélgetés - mely elérhető volt dr. Magyar Péter facebook profilján - közvetlensége, nyugodt hangneme és különösen tartalma alapján, arra enged következtetni, hogy dr. Varga Judit a hangfelvétel idején, kifejezetten jó viszonyban volt férjével.

Az ügyészség megjegyzi, hogy a hangfelvétel több tárgyi tévedést is tartalmaz. Ezzel a megállapítással egyetértek, azzal a kiegészítéssel, hogy az ügy befolyásolására, iratok manipulálására, a legnagyobb eséllyel nem a nyomozás, hanem az előkészítő eljárás során kerülhetett sor, melynek vizsgálatát azonban, érthetetlen módon elmulasztotta az ügyészség. Az ügyészség a hangfelvételen szereplő tárgyi tévedésekből azt a téves következtetést vonja le, hogy ezen adatok szerint dr. Varga Judit és dr. Magyar Péter nem olyan személytől nyerte az értesüléseit, akik az ügyészségi iratokat ténylegesen ismerték. Az ügyészségi okfejtéssel ellentétben, álláspontom szerint ezen tárgyi tévedések inkább arról tanúskodnak, hogy dr. Varga Judit és dr. Magyar Péter nem voltak tisztában a büntető eljárásjog bizonyos részleteivel és tévesen feltételezték, hogy a befolyásolásra az előkészítő eljárás helyett, a nyomozás során került sor. (Be. 817/F.§ (5) bekezdés d) pont)

Hatóságok megkeresése, mint nyomozati cselekmény

Az ügyészség ezt követően arról értekezik, hogy megkereste az Nemzeti Védelmi Szolgálatot, az Alkotmányvédelmi Hivatalt, valamint a Legfőbb Ügyészség Kiemelt és Korrupciós Ügyek Főosztályát, azzal kapcsolatban, hogy észlelték-e az ügyiratok manipulálását, de illet „egyik hivatalos személy sem észlelt.”

Ezen eljárási cselekményről külön kívánok értekezni, mely nyomozati cselekmény megalapozatlanságát és szakmaiatlanságát a tanúkihallgatásokéhoz lehet hasonlítani. Az ilyen tartalmú megkeresés teljesen felesleges, hiszen amennyiben ezen hatóságok észlelték volna a megkeresésben leírt cselekményt, úgy eljárási és feljelentési kötelezettségük lett volna, ezen

túlmenően pedig, az alapügy, valamint jelen nyomozás ügyiratainak ismerete hiányában is ki lehet jelenteni, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat alapeljárásban (előkészítő eljárásban) részt vevő munkatársai szóba jöhetnek potenciális gyanúsítottként is.

Amennyiben a beavatkozásra az előkészítő eljárás során került sor, úgy az elkészítő eljárást folytató NVSZ valamelyik munkatársának legalább részesi (bűnsegéd) cselekvősége szükségszerű volt a bűncselekmény elkövetésének érdekében. (11. oldal, utolsó bekezdés). Az NVSZ megkeresése egyebekben azzal kapcsolatban lett volna indokolt, hogy a hatóság részéről kik foglalkoztak az alapüggyel, illetve mely személyeknek volt tudomása az előkészítő eljárás során alkalmazott leplezett eszközök útján beszerzett bizonyítékok tartalmáról.

A határozat a 12. oldalon kizárólag a zárt adatkezelés eljárásjogi szabályait taglalja, a 13. oldalon adatvédelmi szabályokról értekezik, mellyel azt kívánja alátámasztani, hogy bizonyos esetekben nem lehetőség, hanem kötelező az adatok törlése. Ezen okfejtéssel kapcsolatban, a beadványomban már korábban rámutattam arra, hogy minden olyan hivatkozás, mely a hangfelvételen elmondottakat jogszerű intézkedésnek kívánja beállítani, nem foghat helyt. (indítvány 10.oldal 4.bekezdés vége)

A 13. oldal utolsó bekezdésben az ügyészség megemlíti, hogy az alapügyi eljárás során a nyomozati ügyiratokat nemcsak a Fővárosi Nyomozó Ügyészség és a Központi Nyomozó Főügyészség kezelte. Ezzel az ügyészség a határozatban is rámutatott arra, hogy az ügyiratokat „kezelte”, mely objektíve lehetőséget teremtett az ügyészségen dolgozó személy (ek) számára, hogy az előkészítő eljárás során keletkezett ügyiratokat manipulálja. Pontosan ezért nem jogszerű az ügyészség eljárása, melyben saját munkatársait vagy éppen saját felelősségét vizsgálja, és rendkívül sajnálatos, hogy ennek lehetősége fel sem merült a vizsgálat során.

Az ügyészség ezt követően részletesen felsorolja és számba veszi, hogy a nyomozás elrendelését követően hány hatóság foglalkozott az üggyel, azonban érdekes módon itt sem esik szó az előkészítő eljárásról, illetve annak lehetőségéről, hogy az előkészítő eljárás során történt jogellenes beavatkozás. A határozat arról értekezik, hogy az alapügy iratai számos hatóságnál rendelkezésre álltak, az ügyészek fejében is, melyre tekintettel nem volt objektív lehetőség adatok törlésére. (14, 15. oldal)

VI.

3. pontban foglalt kijelentés: 2021. tavaszán a kormány egyik tagja (vagy tagjai) tájékoztatták dr. Völner Pált arról, hogy titkos megfigyelés zajlik és legyen óvatos (29.oldal)

Ezen cselekmény vonatkozásában, szintén a Btk. 282 § (3) bekezdés d) pontja szerint minősülő bűnpártolás büntette kapcsán vizsgálódott az ügyészség.

Ezen kijelentés, illetve az abban leírt cselekmény szorosan kapcsolódik a 2. pontban leírt cselekményhez, ismételten hivatkozni kívánok a beadványom III. részében foglaltakra, mely szerint, amennyiben sor került az ügyiratok, bizonyítékok manipulálására, valamint dr. Völner Pál tájékoztatására, úgy az minden bizonnyal az előkészítő eljárás során történhetett. Az előkészítő eljárást követően a beavatkozás kockázatának lehetősége exponenciálisan nő, a büntetőjogi felelősség elkerülésére, csak az eljárás kezdeti szakában kínálkozhatott lehetőség. A korai

beavatkozásra és figyelmeztetésre utalhat a hangfelvételen elhangzó „anno” kijelentés, valamint azon állítás, hogy dr. Völner Pál a figyelmeztetés ellenére nem hagyott fel cselekményével, hanem tovább folytatta azt.

A nyomozás során foganatosított nyomozati cselekmények

Az ügyészség a 3. pontban leírt állítás kapcsán szintén megkereste az Alkotmányvédelmi Hivatalt, Nemzeti Védelmi Szolgálatot és a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatot. Az adatkérésre adott válasz szerint a hatóságoknak nincs tudomásuk arról, hogy bárki figyelmeztette volna dr. Völner Pált. Hasonlóan a 2. pontban megfogalmazott állítás esetében, ezen nyomozati cselekmény is teljesen felesleges és semmivel nem vitte előrébb a nyomozást azzal kapcsolatban, hogy a 3. pontban leírt állítást igazolja vagy cáfolja, tekintettel arra, hogy ezen hatóságok tagjainak feljelentési kötelezettsége lett volna, amennyiben ilyen eseményről tudomást szereznek.

A határozat idézi a 2. hangfelvételt, majd megállapítja, hogy „Az eljárás során lefoglalt hangfelvétel nem cáfolja dr. Varga Judit tanúvallomásának azon részét, hogy pletykákról beszélgettek.” A hangfelvétel kiragadott beszélgetésnek, nem lehet tudni, hogy mi volt a szöveggörnyezete, lehet, hogy épp pletykákról beszélt. (30. oldal 4 bekezdés)

Amennyiben az ügyészség indokoltnak látta ezen kijelentések, „pletykák” vonatkozásban nyomozás elrendelését, úgy a nyomozásnak az lett volna a célja, hogy az ügyészség által „pletykának” titulált kijelentésekben leírt bűncselekmények egyszerű gyanúját felderítse, annak megítélése kapcsán, hogy ezen pletykáknak van-e bármilyen valóságalapja. A nyomozóhatóság által foganatosított nyomozati cselekmények egyike sem volt alkalmas a cél elérésére, de még csak közelebb sem hozott az igazság kiderítéséhez.

A határozat 30-31. oldalán az ügyészség megállapítja: „Nem logikus, hogy dr. Völner Pált tájékoztatták, mert dr. Varga Judit volt a felettese, őt kellett volna tájékoztatni a büntetőeljárásról”

Ezen megállapítás teljesen életszerűtlen, tekintettel arra, hogy viszonylag ritkán szokott előfordulni, hogy a bűncselekményt elkövető személy ismerőse, akár bűntársa, annak érdekében, hogy az elkövető a büntetőjogi felelősség alól joggalansul mentesüljön, az elkövető felettesét értesíti a beosztott személyét érintő büntetőeljárásról.

Ezen állítással kapcsolatban is meghallgatta az ügyészség Rogán Antalt és Gulyás Gergelyt tanúként, akik azt nyilatkozták, hogy nincsen tudomásuk arról, hogy tájékoztatta volna valaki dr. Völner Pált. A tanúkihallgatás szükségtelenségével kapcsolatban nem kívánom megismételni a 2. pontban foglalt kijelentéssel kapcsolatban előadottakat.

A határozat a nyomozási cselekmények kapcsán hivatkozik rá, hogy az ügyben tanúként hallgatták meg az 1. Nyom.1375/2021. számú nyomozásban résztvevő Ügyész 1. főügyészségi osztályvezető ügyészt, Ügyész 2. főügyészségi ügyészt és a nyomozáskor a Központi Nyomozó Főügyészségen alügyészként szolgálatot teljesítő Alügyész 1. ügyészt. A tanúk egybehangzóan akként nyilatkoztak, hogy a nyomozás során nem utalt semmi arra, hogy dr. Völner Pált 2021. tavaszán az eljárással összefüggésben figyelmeztették volna.

Álláspontom szerint ezen tanúkihallgatások sem voltak indokoltak, bár ennek pontos megítélése a büntetőügy iratainak ismerete nélkül nem lehetséges. Azt azonban fontos kiemelni, hogy ezen

tanúk közül egyik sem foglalkozhatott az alapügy előkészítő eljárásával, mert nem az NVSZ, illetve a Fővárosi Nyomozó Ügyészség szolgálatot teljesítő ügyészei.

A határozat 31. oldalának 5. bekezdésétől említésre kerül, hogy az ügyben folytatott előkészítő eljárást az NVSZ folytatta le. A határozat rögzíti, hogy az előkészítő eljárás elrendeléséről az NVSZ, a Be. szabályainak megfelelően, már az elrendelés napján, 2024. március 5-én tájékoztatta az ügyészséget. A határozat nem említi, azonban fontos rögzíteni, hogy a Fővárosi Nyomozó Ügyészség a Be. szabályai szerint az előkészítő eljárás felügyeletét látta el, melyhez az eljárásjogi kódex számos jogosultságot biztosított az ügyészség számára. Ahogy beadványom elején hivatkoztam rá, ezen jogosultságokhoz tartozik az is, hogy az előkészítő eljárást folytató hatóság, az NVSZ az előkészítő eljárás során beszerzett adatokról kéthavonta tájékoztatja az ügyészséget, illetve az előkészítő eljárás során keletkezett iratokat az ügyészség kérésére bemutatja. (Be. 344.§ (4) bekezdés). Itt ismételten utalni kívánok az ügyészség kizárásának indokoltságára.

A 31. oldal utolsó bekezdésében tett megállapítások erősen megkérdőjelezik a jelen nyomozást végző nyomozó ügyészség elfogulatlanságát. **A határozat rögzíti, hogy dr. Völner Pállal szemben az előkészítő eljárásban leplezett eszköz – rejtett figyelés, lehallgatás – nem volt elrendelve, alkalmazva, mely önmagában cáfolja azt az állítást, hogy dr. Völner Pált „titkosan megfigyelték”, amiről értesítették az érintettet.** A határozat arra is hivatkozik, hogy dr. Völner Pál vonatkozásában csak 2021. szeptember hónapjában került sor leplezett eszközök alkalmazásának elrendelésére, korábban nem volt bűncselekménnyel összefüggésbe hozható, tehát nem merülhetett fel, hogy 2021. tavaszán bárki figyelmeztette volna a folyamatban lévő büntetőeljárásról.

Ezen megállapítás, bár igaz, azonban alapvetően félrevezető és az ügyészségnek a megállapításból levont következtetése alapvetően téves. (Be 817/F.§ (5) bekezdés d) pont)

A határozat is említi, hogy dr. Völner Pál már az előkészítő eljárás megkezdésének idején rendszeresen folytatott beszélgetést dr. Schadl Györggyel, melyre úgy hivatkozik, hogy ezen beszélgetések során nem merült fel dr. Völner Pál vonatkozásában bűncselekmény gyanúja.

A bizonyítékként vizsgált hangfelvételen dr. Varga Judit arról értekezett, hogy Völner Pált figyelmeztették az eljárásról, melyre, már akár 2021. márciusában vagy áprilisában sor kerülhetett, tekintettel arra, hogy ezen időponttól kezdődően állnak rendelkezésre lehallgatási anyagok. Semmilyen jelentősége nincs annak, hogy ezen lehallgatások más személy vonatkozásában elrendelt leplezett eszközök útján merültek fel a lényeg az, hogy **dr. Völner Pál, a dr. Schadl Györggyel folytatott beszélgetéseire tekintettel, már az első pillanattól kezdődően a hatóság látókörébe került.**

Nagyon fontos annak értékelése is, hogy dr. Varga Judit szerint a figyelmeztetést követően dr. Völner Pál „nem hagyta abba” bűnös cselekményét, melyet alátámasztanak az alapügy eljárásának a határozatban hivatkozott ügyiratai. Érthetetlen, hogy a **nyomozó ügyészségben annak elvi lehetősége fel sem merült, hogy azon személyek, akik figyelmeztették dr. Völner Pált az eljárásról, pontosan tisztában voltak dr. Schadl Györggyel folytatott bűnös kapcsolatával és erről nem az eljárás adataiból értesültek, tehát nem volt szükség arra, hogy ennek ténye az előkészítő eljárás irataiból váljon nyilvánvalóvá.** Kizárólag ebben az esetben lehetett

értelme figyelmeztetni dr. Völner Pált, addig az időpontig, amíg az eljárás adatai alapján nem állapítható meg vele szemben bűncselekmény gyanúja, ezt követően már nem lett volna értelme a figyelmeztetésnek.

A nyomozó ügyészség indokolás körében tett csúsztatásai, félrevezető okfejtései alapvetően kérdőjelezik meg azt, hogy valóban képes elfogulatlanul eljárni az alapügy vizsgálatával kapcsolatban.

A határozat a 32. oldalának 7. bekezdésében rögzíti, hogy dr. Völner Pál neve az eljárásban először 2021. április 12. napján jelent meg, majd az ügyészség egy oldalon keresztül sorolja, hogy dr. Völner Pál és dr. Schadl György milyen rendszerességgel és milyen tartalommal beszélt egymással. Ezen felsorolás alapvetően cáfolja az ügyészség azon megállapítását, mely szerint dr. Völner Pál nem volt a hatóság látókörében, már az eljárás első pillanatától kezdődően. A határozatból az alapügyre történő utalás során kiderül, hogy Völner Pál már 2018-tól fogadott el különböző összegeket dr. Schadl Györgytől.

A nyomozóügyészség határozatában több alkalommal megjegyzi, hogy az NVSZ az ügyészségtől függetlenül működik, azonban azt nem említi, hogy az előkészítő eljárás felügyeletét a nyomozó ügyészség látta el, melynek során pontos ismeretekkel rendelkezett a felmerülő bizonyítékokkal kapcsolatban.

A határozat 34. oldalának első bekezdésében arról értekezik, hogy „valószínűtlen, hogy a védelmi szolgálattól bárki figyelmeztette volna dr. Völner Pált, hiszen az adatokból legfeljebb annyi körvonalazódott, hogy dr. Schadl Györggyel a végrehajtási kar elnökével a munkakapcsolatnál szorosabb kapcsolat áll fenn”

Az ügyészség határozatában kizárólag ebben a bővített mondatban értekezik arról, hogy az előkészítő eljárás során is felmerülhetett a beavatkozás, azonban ennek lehetőségét téves logikával, megalapozatlanul veti el. Ezzel szemben a fent előadottak alapján, amennyiben megtörtént a dr. Varga Judit által említett bűncselekmény, úgy nagyon is valószínű, hogy az NVSZ munkatársa, és/vagy a Fővárosi Nyomozó Ügyészség ügyésze, esetleg a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat munkatársa figyelmeztette dr. Völner Pált, akár pontosan azért, mert az eljárás adataitól függetlenül tisztában volt dr. Schadl Györggyel folytatott, ekkor már évek óta fennálló, bűnös kapcsolatával. Ezen teóriát vizsgálva az is felmerülhet, hogy ezen hatóságok tagja(tagjai) jelezték a kormány egyik tagjának azt, hogy dr. Völner Pál a nyomozóhatóság látókörébe került és a kormány ezen tagja figyelmeztette dr. Völner Pált az eljárásról.

A nyomozó ügyészség téves okfejtése kapcsán arra az álláspontra jut, hogy: „Az eljárás iratai összességében alátámasztják dr. Varga Judit tanúként tett azon vallomását, hogy pletykákat mondott vissza férjének.” (34.old utolsó előtti bekezdés)

„Összességében értékelve a bizonyítékokat, az eljárási iratok dr. Varga Judit, Rogán Antal, dr. Gulyás Gergely és az ügyészségi tanúk vallomását támasztják alá.”

Sajtóban megjelent egyéb állítások vizsgálata (határozat 15-29.oldal)

A Fővárosi Nyomozó Ügyészség sérelmezett határozatában a sajtóban megjelent egyes állításokat is szemlélte és az alapügyi nyomozati iratokkal összevetette. Ezen állítások kapcsán az ügyészség

számos, a Völner-Schadl ügygel kapcsolatban, a sajtóban megjelenő, bűncselekményre utaló kijelentéseket vizsgálta. Itt ismét utalni kívánok az indítványom I. pontjában kifejtettekre, mely szerint jelen nyomozás elrendelésére egy magánszemély feljelentésére volt szükség, amely kizárólag dr. Magyar Péter facebook profilján megjelent állításokra hivatkozott, még más esetben az ügyészség „szemlézi” a sajtóban megjelent híreket és az eljárás lefolytatására irányuló kérelem hiányában, hivatalból vizsgálódik. Az ügyészség a sajtóban megjelent 12 db állítást vizsgálta, mely állítások kapcsán, néhány esetben érdemi nyomozati cselekményként a nyomozást végző ügyész került tanúként kihallgatásra, más nyomozati cselekményre jellemzően nem került sor. Az 1.2. 5.7. pontokban megfogalmazott állításokkal kapcsolatban az ügyészség határozatban hivatkozott indokai megalapozatlanok, ezen kijelentések vizsgálata során lett volna lehetősége az ügyészségnek nyomozati cselekmények elvégzésére, azonban erre nem került sor, mely mulasztás érdemi hatással volt a nyomozás megszüntetésére.

A 3.4. és 12. pontban megfogalmazott állításokkal kapcsolatban a határozat indokolása megállapítja, hogy a nyomozás a BRFK-ra került áttételre. Ezen ügyek sorsáról az ügyészség nem adott tájékoztatást, annak ellenére, hogy a kijelentés vizsgálatát jelen nyomozásban fontosnak tartotta.

Dr. Schadl György elfogása előtt figyelmeztették dr. Völner Pált

A határozat 36. oldalától az ügyészség vizsgálta annak gyanúját, hogy figyelmeztették dr. Völner Pált pár nappal dr. Schadl György elfogása előtt. Ezen kijelentés is szorosan kapcsolódik a dr. Magyar Péter által három pontban megfogalmazott állításokhoz. A beadványomban előadott nyomozati cselekmények elvégzése ezen feltételezésre is választ adhat.

Végezetül, a jelen beadványomban előadottak, az alábbiakban összegezem:

Az ügyészség jogsértő módon, nem a nyomozással érintett állításokat megfogalmazó, az eljárás lefolytatását kérő és bizonyítékokat szolgáltatató személyt, dr. Magyar Pétert tekintette feljelentőnek. A nyomozást folytató Fővárosi Nyomozó Ügyészség ügyészei kizárás okán nem folytathatták volna le jelen nyomozást. A felülbírálat során, az indítvány kapcsán a határozat felülvizsgálatát végző Központi Nyomozó Főügyészség tagjai kizártak a felülbírálati indítványban támadott határozat revíziójából, tekintettel az alapügyben történő érintettségükre. A nyomozást végző ügyészség által foganatosított nyomozati cselekmények indokolatlanok és szakszerűtlenek voltak, semmilyen módon nem járultak hozzá a vizsgálat tárgyát képező állítások igazolásához vagy cáfolatához, az igazság felderítéséhez. A határozat megalapozatlan, a tényállás teljes egészében felderítetlen, indokolása, okfejtése alapvetően téves, mely közvetlenül vezetett az eljárás jogsértő megszüntetéséhez, melyre tekintettel a támadott határozat hatályon kívül helyezésének van helye.

Budapest, 2024. augusztus 27.

Tisztelettel,

dr. Retteghy András Tibor
Ügyvéd
Retteghy Ügyvédi Iroda
1092 Bp., Ráday u. 45. főem.1/A.

dr. Magyar Péter képv.: